

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

37. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

16. ZÁŘÍ 2018

Z obsahu:

**Sdílejte evangelium rodiny
jako radost určenou světu!**

Homilie papeže
Františka při mši svaté
na Světovém setkání
rodin 26. srpna 2018
v irském Dublinu
- strana 2 -

**Svatý Ondřej Kim
Tae-gŏn a druhové
Libor Rösner**
- strana 4 -

**Je jeho světlem
(2 - dokončení)**
P. Mieczysław
Piotrowski TChr
- strana 7 -

**Strahovský klášter
má nového opata**
- strana 8 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (23)**
Saverio Gaeta
- strana 9 -

**Don Di Noto píše papeži:
Křik przněných
novorozenat nás nutí
jednat**
- strana 11 -

**Manželství a jeho
nerozlučitelnost (1)**
François Reckinger
- strana 12 -

Papež František při příležitosti Světového setkání rodin 25.-26. srpna 2018 v irském Dublinu

Sdílejte evangelium rodiny jako radost určenou světu!

„Ty máš slova věčného života.“ (Jan 6,68)

Homilie papeže Františka při mši svaté na Světovém setkání rodin
26. srpna 2018 v irském Dublinu

Na závěr Světového setkání rodin se scházíme jako rodina kolem Pánova stolu. Děkujeme Pánu za hojná požehnání, kterých se dostává našim rodinám. Chceme svoje povolání žít v plnosti, abychom podle slov svaté Terezie od Dítěte Ježíše byli „láskou v srdci církve“.

V této vzácné chvíli společenství mezi námi a s Pánem je dobré se pozasta-

vit a uvažovat o zdroji všeho toho dobra, kterého se nám dostalo. Ježíš zjevuje původ těchto požehnání v dnešním evangeliu, když promlouvá ke svým učedníkům. Mnozí z nich byli zděšení, zmateni a také rozhořčeni; diskutovali o tom, zda akceptovat jeho „tvrdá slova“, jež značně odporují moudrosti tohoto světa. Pán jim odpovídá zpřima: „Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život.“ (Jan 6,63)

Tato slova, slibující dar Ducha Svatého, přináší nám, kteří je vírou přijímáme, překypující hojnost života. Indukují poslední zdroj veškerého dobra, které jsme zakusili a slavili v těchto dnech: Božího Ducha, který neustále vdechuje nový život světu, srdcím, rodinám, domovům a farnostem. Každý nový den v životě našich rodin a každá nová generace si nese

Pokračování na str. 10

Ipřes všechna úskalí dvoutisícileté historie katolické církve je ona jediná pravá, která učí ctít Trojjediného Boha, našeho Stvořitele, Vykupitele i spravedlivého a milosrdného Soudce. To dosvědčili svými oběťmi před nějakými 170 lety svatí korejští mučedníci. (str. 4-6) Proto se nedejme zlomit ve své víře nikým a ničím, protože přesně o to usiluje satan, odvěky nepřítel lidských duší.

A to ať už jde o každodenní boj za uchování pravosti katolické víry, jak nám ji předal sám její Zakladatel – Ježíš Kristus a jeho věrní žáci – apoštolové. Anebo ať jde o pravdivost prožívání této víry v našich životech.

Toto smýšlení je velmi důležité pro spásu nejen vlastní duše. Je totiž snadné tvářit v tvář všemožným pohoršujícím hříchům – ať ve světě, či uvnitř katolické církve – upadnout téměř nepozorovaně do takové temnoty, noci víry, která nemusí nutně skončit jejím konečným vzkříšením. Jde o utrpení lidské duše, která se oprávněně trápí pro vinu nerozumných – jak podobně zaznělo z úst Panny Marie v Tre Fontane. (str. 9) Je přirozené, že srdce mnohých upřímných, věrných katolických křesťanů se bouří nad hříchy těch, kdo by měli být veřejnými nositeli nejen čistoty víry, ale pochopitelně i z toho vyplývající čistoty skutků podle víry zjevené Ježíšem. Nesmí však v žádném případě přitom dojít k tomu, aby tato bolest přehlušila pra-

Editorial

vou křesťanskou radost. Čteme-li pozorně poselství z Tre Fontane, vidíme, že právě o to satan usiluje: aby oslabil víru člověka věrného Trojjedinému Bohu, a tak přivedl jeho duši k pádu. Popustíme-li totiž uzdu svému, byť spravedlivému hněvu do míry, která nemá nic společného se ctností umírněnosti, sami se těžce prohřešujeme a můžeme se obávat, že podle stejné míry bude Bůh jednou soudit i nás. Problém však tkví v tom, že komu je více dáno, od toho Bůh více vyžaduje. A jestliže těm, kdo jsou schopni rozpoznat závažnost páchaných hříchů – ať už je oním pozorovaným hříšníkem kdokoliv –, je dána milost rozlišování v Duchu Svatém a poznání znamení doby, pak je zřejmé, že Bohu budou z této mimořádné milosti skládat účty na prvním místě sami za sebe. Domnívám se, že v tom lze reálně vidět společnou výzvu všech církví uznávaných zjevení: Působí-li nezměrné škody lidskému společenství nevěrnost a těžké hříchy mnohých – ať veřejně viditelné, či očím lidí skryté, o to více by ti, kteří jsou spravedlivě v Duchu Svatém pohoršeni, měli usilovat o dosažení a stále konkrétní žití Božích ctností, aby tak doplňovali, co schází do míry Ježíšových útrap (srov. Kol 1,24); a měli by prosit za obrácení svých bratří.

Lépe to pochopíme při meditaci nad temnou nocí víry, již prožívala svatá Matka Tereza. (str. 7-8) Veškerá bolest a smutek duše nad hříchem druhých a pohoršením, které dávají, není ničím jiným než Ježíšovým polibkem z kříže, znamením, že se tato duše přiblížila k Ježíši tak, že ji on může políbit. Ježíšova žízeň, vyjádřená slovy jen několik okamžiků před smrtí, byla nejen tělesná, ale hluboce duchovní: po naší lásce, něze, oddaném spojení s ním, po tom, abychom s ním prožívali jeho umučení. Avšak spolu s tím nesmíme zapomenout na radost nedělního rána, která je zdrojem křesťanské víry: na radost z Ježíšova zmrtevýchvstání. A bylo by vítězstvím satana, kdyby duše věrných, spravedlivě pohoršených, nedošly i přes zoufalství doby k rozjasnění radostného tajemství Veliké noci.

Nelze tedy hřích nevidět a v konkrétních situacích nelze ani pomlčet. Ale vždy je nutné pro svoji vlastní spásu zachovat ctnosti přijaté katolické víry: neupadnout sám do těžkého hříchu, kterým je kupříkladu zoufalství či nenávisť, a věnovat dostatek času, energie a lásky také každodennímu boji za své vlastní posvěcování, jak známe ze života i největších světců. Pak bude také mnohem účinnější střelná modlitba, kterou po nás vyžaduje Panna Maria v Tre Fontane:

„Ježíši, Synu Panny Marie, měj soucit a smiluj se nad námi, spas mnoho duší!“

Daniel Dehner

Okolí Césareje Filipovy se stane místem, kde Ježíš připravil významnou lekci pro své nejvěrnější. Vynasnaž se, abys ji nezmeškal. Připravuje tě na ni již první čtení, které připomíná: To, co oděluje zrní od plev, je otevřenost pro kříž a utrpení.

Pán začíná otázkou: *Za koho mě lidé pokládají?*

Není to lhosejné. Velmi záleží na tom, jaký postoj k němu zaujímáš, jakou autoritu a vážnost mu přisuzuješ, jakou k němu chováš úctu.

Co odpovídají apoštolové? Názory se různí, ale jedno mají společné: většina tuší, že ať je Ježíš kýmkoliv, vystupuje v roli proroka. Prorok je ten, kdo má od Nejvyššího poslání, aby tlumočil jeho vůli... Je třeba za ním vidět vždy něco více než jen osobu proroka a respektovat především toho, jehož jménem přichází. Komu se však jeho slovo nelíbí, snadno si může namlouvat, že není prorokem, ale podvodníkem.

Pán odpovědi svých přátel nekomentuje, ale překvapuje je další otázkou: *„Za koho mě pokládáte vy?“* Jste stále se mnou, vidíte mě zblízka na veřejnosti i v soukromí, znáte moje obyčeje, slyšíte moje slova. Co si o mně myslíte?

Nepředkládá Ježíš takovou otázku i tobě? I pro tebe je rozhodující především tvůj vlastní názor, nikoliv názor většiny. Měl by sis na tuto otázku odpovídat velmi často. Kdykoliv se chystáš s Ježíšem promluvit, kdykoliv vstupuješ do jeho domu, kdykoliv se chystáš, abys ho přijal do svého srdce, ale také kdykoliv se máš rozhodnout mezi ním a někým nebo něčím jiným, obnov nejprve co nejživěji a nejkonkrétněji svou upřímnou odpověď na otázku: *Za koho pokládám Syna člověka?* Odpovídá tomu náležitě moje hodnocení, moje jednání, moje úcta, moje chování, můj vnitřní vztah?

Petrova odpověď je překvapivě pohotová, a přitom je pronesena naprosto kategoricky. Nevyjadřuje ji jako domněnku. Troufá si říct přímo: *Ty jsi...!* Z jeho rozhodnosti je zřejmé, že nemluví sám od sebe⁽¹⁾, ale ani pouze sám za sebe, a ostatní to tak přijímají. Nikdo k jeho odpovědi

nic nedodává ani nenamítá. Je zřejmé, že je s ní spokojen i sám Pán.

Ve skutečnosti je tento dialog jen úvodem k vlastnímu jádru lekce, kterou si Ježíš pro své učedníky připravil. Nadešel čas, aby měli zcela jasno o tom, komu vlastně zasvětili svůj život. Ježíš přijímá titul, jaký mu přiznává Petr, ale pokládá nyní za nezbytné, aby apoštolům důvěrně vyložil, co to znamená *Mesiáš*.

Mesiáš je více než prorok. Mesiáš nejen tlumočí Hospodinovu vůli, ale přichází, aby ji sám provedl, aby vedl a zachránil svůj lid.

Být Mesiáš obsahuje v sobě také proctví. Nic však nepodléhá v lidském podání tak snadno zkreslení jako právě proctví. Veřejné mínění přisoudilo tomuto titulu obsah, se kterým Ježíš nemůže souhlasit. Pokládá to dokonce za nebezpečné ohrožení svého poslání, kdyby měl splnit roli mesiáše podle lidových představ. Je nutné, aby včas uvedl na správnou míru všechno, co souvisí s jeho mesiáským posláním.

Tentokrát bude Ježíš mluvit bez obrazů. Zcela otevřeně a realisticky jim popisuje krok za krokem svou nadcházející cestu. Mluví tak jasně, že jeho řeč nepřipouští žádných dohadů a pochybností. Jenže představa, že Mesiáš půjde cestou potupy a kříže, nevyvolává u apoštolů obdiv, lásku a vděčnost, ale pohoršení. Pán se u nich setkává s neochotou být jeho společníky a následovníky v pokoření, bolesti a utrpení.

Ale to je právě ona prorocká cesta, na kterou Otec posílá svého Syna. Petrovo bláhové napomínání proto Pána uráží do té míry, že to nemůže nedat najevo. Snahu vyhýbat se kříži a vydat se pohodlnější, kompromisní a oportunistickou cestou pokládá Ježíš přímo za satanské pokušení, které už jednou podstoupil. Nediv se proto nelitostným slovům, jakými Pán kárá Petra. Tato slova platí i tobě. Když Petr vyslovil prorocké slovo tak, jak mu je zjevil Otec⁽²⁾, dostalo se mu pochvaly. Jakmile se však uchýlí k vlastnímu, lidsky motivovanému výkladu, stává se z Otcova proroka přísluhovačem Nepřítele. Nezapomínej: naše lidské in-

Jediná cesta

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Zapři sám sebe a vezmi svůj kříž.

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 50,5–9a

Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líc těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou.

Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahánben. Blízko je můj obhájce! Kdo se chce se mnou přít? Postavme se spolu! Kdo je mým protivníkem? Ať přistoupí ke mně! Hle – Pán, Hospodin, mi pomáhá! Kdo mě odsoudí?

2. čtení – Jak 2,14–18

Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: „Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se“ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je jim to platné?

Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: „Ty máš víru a já mám skutky.“ Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru.

Dokončení na str. 11

terpretace se mohou pro nás stát nebezpečnou překážkou pro uskutečnění vlastního prorockého obsahu.

Ježíšovo rozhorlení však nezůstává u pouhého pokárání. Vrcholí ohromující všeobecnou výzvou, kterou sice jeho posluchači zatím nepochopí, ale která je základem a obsahem jeho poselství i jeho poslání: Kdo chce za mnou přijít, musí přijmout kříž takový, jaký je, svoje představy a iluze musí se vši rozhodností zapřít, i když to velmi bolí. Je tu totiž jedinečná cílová perspektiva, která všechnu bolest ospravedlňuje. Jen takto *přijdeš za Ježíšem*, který přece neskončí na dřevě kříže, *ale po třech dnech vstane*. Vydáš-li se za ním s odvahou, *budeš kráčet před Hospodinem v zemi živých*⁽³⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 16,17; ⁽²⁾ tamt.; ⁽³⁾ srov. Ž 116,9

Svatý Ondřej Kim Tae-gŏn a druhové

Korejský poloostrov představuje v dějinách christianizace velkou raritu. Křesťanství sem totiž nepřinesli žádní misionáři zvenčí, ale vyrostlo zevnitř. První kněží sem dorazili až na žádost tisíců místních vyznavačů Krista toužících po svatých svátostech.

Prvním známým Korejcem, který přijal křest, byl Li Sung-Hun. Tento muž byl členem korejského poselstva, které rok co rok putovalo do Číny, pod jejíž svrchovanost Korea spadala, vzdát hold tamnímu císaři. Jednalo se o přelomový okamžik v jeho životě i v dějinách jeho země. Setkal se zde s jezuitou a zasažen do hloubi svého srdce jimi hlásanou radostnou zvěstí uvěřil v Krista a nechal se pokřtít – jménem Petr. Po návratu domů v roce 1784 se vrhl s horlivostí čerstvého konvertity do evangelizace svých bližních.

Nadšený neofyta brzy získal pro Ježíše další stejně zanícené duše. S neutu- chajícím entuziasmem se spolu s několika druhy podílel na překladu některých věroučných knih z čínštiny do korejštiny, v první řadě šlo samozřejmě o Bibli a katechismus. V té době už musel on i ostatní čelit prvnímu pronásledování ze strany korejských oficiálních míst, pro něž bylo katolictví rouháním vůči konfuciánskému učení, formujícímu celou korejskou společnost.

V jejím lůně se pomaličku začala vz- máhat křesťanská obec. Stále však šlo výhradně o laiky, jejichž vedení a vyučování probíhalo takřka na koleně – Petr Li Sung-Hun těžil jedině z toho, co vyčetl z knih, aniž by byl sám (kromě doby katechumenátu před lety) někým formován. Dobře si však byl vědom neudržitelnosti této praxe, stejně jako své nekompetentnosti, kterou zprvu přehlížel kvůli ztíže- ným podmínkám v zemi, do níž noha evropského misionáře doposud nevkročila. Požádal tedy jménem svých korejských bratří o pomoc pekingského biskupa, jenž žádosti vyšel v roce 1796 vstříc – poslal do Koreje prvního katolického kněze, jímž byl Čínan P. Jakub Zhou Wen-mo. Ten možná čekal, že zde najde několik málo zanícených křesťanů, vždyť jak jinak by mohlo vypadat území bez působení misionářů. Jaké ale bylo jeho překvapení, když na něj čekaly čtyři tisícovky věřících – 12 let po Li Sung-Hunově návratu z Či-

ny, s prostředky více než skromnými, bez kněží, svátostí, jen s vírou! V roce 1801, kdy byl otec Jakub spolu s dalšími třemi sty křesťany popraven, se ke Kristu hlásilo již na 10 000 osob. Žádost o biskupa nemohl papež Pius VII. v roce 1811 vyslyšet, dlel totiž v internaci ve Fontainebleau, do níž jej uvrhl Napoleon. Až za plných třicet let vytvořil Řehoř XVI. v Koreji apoštolský vikariát a do země byli vysláni první francouzští misionáři P. Petr Maubant a P. Jakub Chastan, aby se v čele s biskupem Vavřincem Imbertem ujali christianizace Korejského poloostrova.

Sv. Ondřej Kim Tae-gŏn

To už ale tato východoasijská země dávno byla svlažována křesťanskou krví. Svou oběť připojili v roce 1839 všichni tři zmiňovaní francouzští duchovní. Státní moc neustále přitvrzovala ve svém bezohledném represivním postoji vůči katolíkům, prohlásila katolickou víru za protizákonnou a její vyznavače stíhala velice přísnými tresty. Nešlo přitom o pronásledování pouze ze strany vládních složek,

ale Kristovi věrní museli počítat s nevr- živostí lokálních vlád, ba i svých souse- dů a rodinných příslušníků. Začali se te- dy sdružovat do samostatných vesnických komunit, tzv. *gyoucho*, jež ovšem nemoh- ly nikdy prodlévat dlouho na jednom mís- tě. Francouzští misionáři byli tak unešeni jejich výdrží a odolností tváří v tvář tvrdé- mu útlaku, že do Evropy referovali o ná- vratu dob apoštolských.

Do roku 1883, kdy byla vyhlášena ná- boženská tolerance a cizinci přístižení při evangelizaci začali být už jen vyhošťová- ni ze země, je na Korejském poloostro- vě známo více než 10 000 obětí protika- tolického běsnění. Vezmeme-li v úvahu, že v tom roce se ke Kristu hlásilo zhr- ba 40 000 věřících, představuje to jednu čtvrtinu tohoto počtu – děsivé číslo. Ně- kteří byli ubiti při mučení, jiní sťati, další zardoušeni a ještě jiní odsouzeni k ubití holemi. Vzhledem ke kusé dokumentaci bylo obtížné dovést do zdárného konce snahy o církevní uznání jejich obětí a už vůbec nebylo možné vyzdvihnout na oltář úplně všechny. Za všechny ty tisíce beze- jmenných v roce 1925 Pius XI. beatifiko- val 79 z nich, dalších 24 Pavel VI. v ro- ce 1968. V roce 1984 pak Jan Pavel II. skupinu 103 korejských mučedníků sva- tořečil. Stalo se tak v Soulu a šlo o prv- ní kanonizaci vyhlášenou mimo Řím od roku 1369. V naprosté většině jde o ko- rejské laiky (47 žen a 45 mužů), ostatní jsou francouzští duchovní. Ti všichni po- ložili život pro Krista v letech 1838–1867. Se sedmi z nich se teď seznámíme blíže:

Sv. Ondřej Kim Tae-gŏn byl prvním ro- dilým Korejcem vysvěceným na kněze. Narodil se v roce 1821 a křest přijal ně- kdy ve svých 15 letech. Jeho praděd Pius Kim přišel o život ve vězení, v němž po- býval kvůli svému obrácení, otec Ignác Kim Chejun (rovněž svatý) zase zaplatil životem své rozhodnutí vyslat syna On- dreje do 2000 km vzdáleného čínského Macaa, aby se tam připravoval na kněž- ství. Jeden z profesorů semináře o budou- cím svätci napsal: „*Ondřej Kim Tae-gŏn*

je aktivní, ale důkladný, poslušný, odvážný a má silnou vůli. Myslím, že je to velmi slibný mladý muž.“ Po nutné formaci přijal „slibný mladý muž“ v roce 1845 v Šanghaji svátost kněžství a spolu se dvěma francouzskými kněžími, kteří později rovněž zemřeli mučednickou smrtí, se vrátil do Koreje.

Kromě jiného měl být prostředníkem při vysílání francouzských misionářů na Korejský poloostrov. Byl však v roce 1846 zatčen a podroben výslechu, při němž se hrdě přihlásil k Ježíši Kristu a ke katolické víře, „*poněvadž je jediná pravá, učí mě ctít Pána a zajistí mi věčnou blaženost*“. Navzdory hrozbám, aby se Krista vzdal, jinak přijde ve velkých bolestech o život, Ondřej rozhodně možnost odpadu od víry zavrhl. Věznitelé jej tedy podrobili nesmírně krutému trýznění, načež dostal poslední šanci ke změně svého postoje. Ale odmítl zapřít Krista i před samotným guvernérem dané oblasti, stejně jako odmítl vyzradit jména dalších křesťanů. Byl proto odsouzen k trestu smrti. Ve vězení napsal dopis korejským věřícím, který zakončil slovy: „*Nedejte se zlomit, setkáme se v nebi. Bůh Vám brzy sešle lepšího pastýře, než jsem byl já, proto se příliš nermuťte. Místo toho buďte horlivější v dobročinnosti a ve službě našemu Pánu, abychom se mohli setkat ve věčném domově Božím.*“ Před popravou byl ještě jednou dlouho nelidsky mučen, vše ale přestál s modlitbou na rtech v plné odevzdanosti do vůle Boží. Dne 16. září 1846 byl v Saenamteo 25letý P. Ondřej sťat. Krátce před smrtí prohlásil: „*Můj věčný život právě začíná.*“

Pár dní nato si v Beránkově krvi vypral dobřela své roucho sv. **Josef Im Ch'i-p'ek**. Narodil se v roce 1804 a byl jedním z těch, kdo sice formálně v Krista věřili, víru však nepraktikoval. Nijak mu to ale nebránilo s křesťany se scházet a podle potřeb jim pomáhat. To byla i motivace jeho vstupu k policii v roce 1835. Když byl v roce 1846 spolu se sv. Ondřejem Kimem Tae-gonem zatčen také Im Ch'i-p'ekův syn, vydal se jeho otec orodovat ke gubernátorovi za jeho propuštění. Byl však sám poslán za mříže, kde se setkal se sv. Ondřejem, který jej tam pokřtil jménem pěstouna Páně. Hned poté se Josef začal svou vírou veřejně pyšnit a odmítal se jí vzdát, byť mu za to bylo slíbeno propuštění, byť byl nemilosrdně

Sv. Pavel Chŏng Ha-sang

týrán (např. ho surově tloukli pověšeného hlavou dolů). Když nepovolil, vynesl nad ním soudce k jeho velké radosti smrtelný ortel. Policejní velitel se někdejšího podřízeného pokusil ještě jednou zlomit, přikázal proto svým mužům vpravovat Josefovi do nohou násilím šrouby, takže nelidským způsobem týraný ubožák řval bolestí. Velitel se chytil příležitosti a prohlásil, že tento křik chápe jako projev zřeknutí se Krista. Od toho okamžiku nevydal Josef ani hlásku, ač věznitelé svá muka ještě vystupňovali. Dne 20. září

Sv. Petr Yu Tae-ch'ol se svým otcem sv. Augustinem Yu Chin-gilem

ří 1846 jej proto na popravišti sprovodili ze světa zardoušením.

Dalším korejským mučedníkem pro víru byl sv. **Pavel Chŏng Ha-sang**, narozený v roce 1795 ve zbožné rodině, která musela pro Krista podstoupit opravdu velkou dávku utrpení. Po násilné otcově smrti (Augustin Chŏng Yak-Jong, překladatel prvního korejského katechismu, byl spolu se svým synem Karlem v roce 1801 utýrán) byl majetek rodiny jako státu nepřátelské zkonfiskován, takže trpěli krajní nouzí. Jen díky nezlomné víře matky Cecilie si zachovali lásku ke Kristu, kterou včetně ní stvrdili krví – jak sv. Pavel, tak jeho sestra sv. Alžběta Chŏng Chong-hye, matka sv. Cecilie Yu So-sa nebo i sestřence sv. Barbora Cho Chŏng-i.

Sv. Pavel Chŏng Ha-sang měl velmi důležité poslání v korejské podzemní církvi: od svých 20 let dával dohromady roztržštěné skupinky křesťanů a formoval je v nové komunity. Přihlásil se do služeb velkého učence Justyna Cho Tong-som, aby v jeho suitě mohl cestovat zemí i za její hranice a získávat tak ovce pro Pastýře. Tak se dostal do Číny k pekingskému biskupovi, od něž domů „přivezl“ první tři francouzské misionáře (biskupa Vavřince, otce Jakuba a otce Petra). Sám jím pak byl nápomocný jako tlumočník, jako jejich pravá ruka i katecheta. Biskup Vavřinec Imbert naučil Pavla latině a plánoval vysvětit jej na kněze, ovšem již to nestihl provést. Pavel byl nicméně tím mužem, jenž měl lví podíl na vytvoření korejské diecéze v roce 1831 – to jeho usilovné prosby směřované ke Svatému stolci pohnuly Řehoře XVI. k jejímu zřízení.

V očekávání mučednické smrti napsal sv. Pavel dílo *Sangje-sangso* (Dopis premiérovi), který měl být poslán vládě v případě jeho odsouzení. Šlo o apologetiku katolické víry – vůbec první v Koreji. Byla tak dobře napsaná, že i na nepřátele církve zapůsobila nemalým dojmem.

Jeho předtucha se vyplnila. V roce 1839 byl jako seminarista během další vlny pronásledování zatčen (spolu s matkou i sestrou). Byl označen za vůdce korejských křesťanů a kromě vyznávání a propagování zakázaného náboženství ho obvinili i z toho, že do země protiprávně přivedl cizí misionáře. Jako takový byl torturován krutěji a důkladněji než ostatní, avšak žádná muka, byť sebevětší, jej

nepřinutila k apostazi. Dne 22. září 1839 byl pak na popravišti za malou západní branou v Soulu sťat – den po všech třech francouzských misionářích, později rovněž svatořečených.

Sv. Petr Yu Tae-ch'öl je ze všech korejských mučedníků nejmladší – v okamžiku, kdy byl v temné kobce uškrten, mu bylo 13 let. Narodil se v roce 1826 v Číně, kam jeho otec sv. Augustin Yu Ching-il zajížděl, aby odtud přivážel devocio-nálie a přeložené katolické spisy.

Malý Petr byl natolik uchvácen krásou katolické víry (přes snahu matky získat jej pro konfuciánskou víru předků) i šlechetnou osobností svého otce, že ke křesťanství přilnul celou svou bytostí a ve svém dětském nadšení snil o mučednické smrti. Sám ji vyšel v ústrety. To když v roce 1839 zatklí jeho otce. Tehdy se úřadům sám přihlásil jako katolík. Přestože byl ještě chlapcem, byl uvržen do žaláře a tam hlava nehlava mláčen. Nadarmo vyšly všechny pokusy trýznitelů Pavla přimět jej k odpadu od víry – dokud při bití nepadl do mdlob, chválil svého Pána a rezolutně odmítal dát mu zrádný Jidášův polibek. Čtrnáctkrát byl velice tvrdě vyslýchán, schytl přitom asi 650 ran obušky a holemi, celé tělo měl napučené a rozedrané, kosti zlámané, kůži měl doslova na cáry. Odolal. I tehdy, když mu jeden věznitel pohrozil, že nezapře-li Krista, vloží mu do pusy žhavý uhel. Trináctiletý Pavel jen otevřel beze slova ústa. Tyran se na nic nezmohl. Takřka utlučen k smrti byl sv. Pavel Yu Tae-ch'öl nakonec 31. října 1839 ve vězení zardoušen.

Sv. Magdalena Yi Yöng-dök se narodila v roce 1811 v aristokratické, avšak velmi chudé rodině. Matka Barbora i sestra Marie byly křesťankami, jenže otec byl vůči křesťanství nastaven velmi nepřátelsky. Když dosáhla 20 let, chtěl ji provdat, Magdalena se ale sňatku s pohanem bránila, jeden čas kvůli tomu i předstírala těžkou nemoc. Výsledkem byl otcův hněv a nemilosrdné zacházení s neposlušnou dcerou. Aby zmírnila jeho zášť, napsala mu dokonce láskyplný dopis psaný krví ze svého prstu. Tímto drastickým činem ho chtěla obměkčit, leč bezvýsledně. Ve 27 letech požádala biskupa Imberta o povolení utéct z domova, jelikož už dále otcovo bití a ponižování nemohla snést. Biskup ji však přiměl pod rodnou střechou ješ-

Svatí korejští mučedníci, orodujte za nás!

tě zůstat. Po několika měsících však přece jen z domova uprchla – spolu s matkou a sestrou do Soulu. Všechny tři ženy přesvědčily o správnosti svého počínání i zprvu nesouhlasícího biskupa s tím, že návrat by pro ně byl životu nebezpečný.

Rok žila na svobodě, rok strávený v modlitbách, skutcích milosrdenství. V roce 1839 byla jako katolička dopadena a uvržena do vězeňské cely, svázána do kozelce. V této bolestivé poloze setrvala několik dní, takřka bez jídla a pití, za neustálého bití. Před jejíma očima jí umřela v horečkách její matka Barbora Chu. Sama pak přišla o hlavu 29. prosince 1839, protože se do poslední chvíle odmítala vzdát víry v Krista.

Sv. Agáta Chön Kyöng-hyöb (nar. 1786) pocházela z vážené korejské rodiny, která po otcově smrti zchudla. Měla ale štěstí, díky intervenci jedné vlivné dvorní dámy se dostala ke dvoru, kde se zase díky katoličce Lucii Pak Hüi-sun obrátila, přijala křest a jméno Agáta. Bezstarostný život uprostřed pohanského okolí se neslučoval s nově nabytou vírou mladé konvertitky, proto opustila dvůr (odůvodnila to nemocí) a spolu s Lucií se usadila v Soulu, kde svůj čas rozdělila mezi modlitbu a službu bližním. Měla velkou zásluhu na tom, že mnoho lidí uvěřilo v Krista.

I ona se však stala obětí honu na křesťany. Ve vězení musela čelit nejen útrapám a mukám, ale i permanentnímu tlaku svého bratra, který z pozice vysokého státního úředníka usiloval přimět svou sestru k odpadu. Když nepochodil, pokusil se ji otrávit, aby smyl hanbu ze své

rodiny, dokonce podplatil i žalářníka, aby ji sprovodil ze světa, ten to však odmítl učinit. Právě Agátin urozený původ a dřívější příslušnost ke dvoru zapříčinily, že se na ni věznitelé obzvláště vyřádili – většinu kostí jí zlámali a tělo rozdrásali. Přesto ale nadále žila, a tak byla 26. září 1839 sťata.

Poslední mučednicí, kterou z celkového počtu 103 vybírám, je **sv. Zuzana U Sur-im** (nar. 1803). V 15 letech se provdala za katolíka z Inčchonu. Ten ji obrátil na víru a mohli by spolu spokojeně žít ve vzájemně lásce a úctě, kdyby jim do života nezasáhlo pronásledování. V roce 1828 byla Zuzana zatčena a jako všichni ostatní tvrdě týrána, aby se odřekla Krista. Zachránilo ji těhotenství, které věznitelé po několika týdnech marného mučení u Zuzany rozpoznali. Byla sice volná, ale trpěla bolestmi i nadále, vlastně až do své smrti – to kvůli následkům bezhlavého bití ve vězení.

Když v roce 1841 pochovala svého muže, přestěhovala se do Soulu, kde pracovala jako služka v několika rodinách. Na tajných setkáních křesťanů vždy říkala, že lituje toho, že ztratila možnost zemřít mučednickou smrtí. Nevěděla ještě, že přece jen o Kristu vydá svědectví až k prolití krve. Dne 10. července 1846 byla totiž zatčena spolu s několika dalšími katoliky. Následující dva měsíce zakoušela neustálé násilí a mučení ze strany svých katanů, až byla 20. září ubita k smrti.

Svatí korejští mučedníci,
orodujte za nás!

Je jeho světlem (2 - dokončení)

„Pokud někdy budu svatá, tak zcela jistě budu svatá proti »temnotě«. Budu nepřítomná v nebi, abych zapalovala světlo těm lidem na zemi, kteří setrvávají v temnotě.“ (sv. Terezie z Kalkaty)

„On na sebe vzal naše utrpení“

Skrze strašlivé utrpení temné duchovní noci uvedl Pán Ježíš Matku Terezu do tajemství své agonie na kříži. Ježíš Kristus, skutečný Bůh a skutečný člověk, vzal na sebe z příběhu každé lidské osoby všech na trápení a hříchy. „On nesl naše utrpení a našimi bolestmi byl obtížen. (...) Byl proboden za naše zločiny, zdrcen za naše provinění.“ (Iz 53,4-5) Pán Ježíš, který byl úplně nevinný, zažil na kříži, jak strašným utrpením je hřích. Dá se říci, že během umučení na kříži se Ježíš stal hříchem (srov. 2 Kor 5,21) tím, že přijal hříchy, utrpení a smrt od každého člověka. V průběhu agonie, když volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46), dosahuje Ježíšovo utrpení svého vrcholného bodu. On, pravdivý Bůh a pravdivý člověk, ve svém lidském vědomí doznává děsivé důsledky lidských hříchů – pocity nepřítomnosti Boha. Je to největší utrpení: prožitek naprosté temnoty, prázdnoty, osamocení, chybějící lásky.

Žádný člověk není schopen přežít takové utrpení, jaké zažil Boží Syn během svého umučení a smrti. Svatá Edita Steinová píše, že „žádná lidská mysl nemůže probádat nepochopitelné tajemství opuštěnosti umírajícího Syna člověka. Avšak Ježíš někdy dovoluje svým vyvoleným zakusit tu vnitřní hořkost. Je údělem jeho nejvěrnějších přátel, je to poslední zkouška jejich lásky. Jestliže ze strachu necouvnu a dovolím být přivedeni do té temné noci, ta se stane jejich průvodcem: »Ó noci, cos provázela, noci, tys milejší nad růžové svítání! Ó noci, která jsi spojila Milého s milovanou, Milovanou v Milého proměněnou.« (Svatý Jan od Kříže, *Temná noc*) To je velká zkušenost kříže: vnitřní opuštěnost, a zároveň – v té opuštěnosti – sjednocení se s Ukřížovaným. [...] Kříž i noc jsou cestou ke světlu z nebe: takové je radostné poselství kříže.“ (*Vědomí kříže*)

Když Ježíš umíral, pronesl také slovo „Žíznil“. (Jan 19,28) Matka Tereza vysvětlovala, že Ježíš žíznil „po naší lás-

ce, něže, hlubokém spojení s Ním a po tom, abychom s Ním prožívali jeho umučení. [...] Slovo »žíznil« – psala – přestane mít význam, jestliže v úplném sebeodevzdání nedaruji všechno Ježíšovi.“

Radujte se v utrpeních

Vnímajíc strašlivou duchovní osamocenost, prázdnotu a bolest, Matka Tereza se pouze rozhodnutím vůle sjednocovala s Ukřížovaným, setrvávala v modlitbě, navazovala osobní vztah s Kristem v každodenní Eucharistii, v adoraci Nejsvětější svátosti, v rozjímání Pisma svätého, v růženci i v posluhování nejubožejším z ubohých. Ve svém trápení se sjednocovala s Ježíšovým křížem a svoji bolest obětovala za chudé, kterým sloužila. Temná noc ducha neoslabila její víru, důvěru v Boha a misijní zápal. Přijala to duchovní trápení jako dar účasti na Kristově utrpení za spásu hříšníků. Plně se poddala svatě Boží vůli.

Když zažívala tak veliké trápení, rozhodla se být svatou podle Srdce Ježíšova, tichého a pokorného, a stávat se apoštolou radosti.

V říjnu roku 1958 se Matka Tereza modlila za jasné znamení, zda Bůh přijímá práci misionářek lásky. Odpověď byla neuvěřitelná. Jak sama píše: „Na místě se ztratila ta dlouho trvající temnota,

*Festival povolání,
Světové dny mládeže 2011*

ta bolest kvůli ztrátě – kvůli temnotě – kvůli tomu podivnému trápení těch deseti let. Dnes moji duši přeplňuje láska, nevypověditelná radost – ničím nezkalené milostné sjednocení.“

Ta radost trvala víc než měsíc. Když se temnoty víry znovu vrátily, Matka Tereza psala arcibiskupovi Perierovi toto: „Náš Pán uznal, že pro mě bude lepší, když budu v tunelu – tak znovu odešel – nechal mě samotnou. – Jsem mu vděčná za ten měsíc lásky, který mi dal.“

Matka Tereza věděla, že skrze duchovní temnotu a s ní spojené veliké utrpení ona má svůj podíl na mukách, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše. Tak tedy duchovní temnoty, které prožívala, byly tajemnými vazbami lásky spojujícími ji s Ježíšem, v jeho agonii pro spásu světa.

Bůh jí udělil velikou milost. Protože se sjednocovala s Kristem, byla velice šťastná a vždycky usměvavá. Přestože se temnota neztratila a bolest se nezmenšila, ona se už podílela na radosti zmrtvýchvstání. Opakovala se svatým Pavlem: „Nyní nacházím svou radost v utrpení, které pro vás podstupuji, a doplňuji na svém těle, co se nedostává na Kristových útrapách pro jeho tělo, jímž je církev.“ (Kol 1,24) Matka Tereza vysvětlovala svým sestrám: „Radost z milování Ježíše plyne z radosti z účasti na jeho utrpeních. Nedovolujte tedy, aby vás ovládlo soužení a smutek, jen věřte v radost zmrtvýchvstání. V životě každého z nás musí dojít ke zmrtvýchvstání, musí se rozjasnit radost Veliké noci.“

Naproti tomu v dopise přítelkyni napsala: „Smutek, utrpení, to není nic jiného než Ježíšův polibek – znamená, že ses natolik přiblížila k Ježíšovi, že Tě může políbit. Tak se tedy radujme, když se Ježíš schýlí, aby nás políbil.“

Díky účasti na Kristových utrpeních se působení Matky Terezy stalo dílem Krista, částí vykoupení. Jí založená řeholní kongregace sester Misionářek lásky má dnes kolem 5000 sester, které pracují u nejobožejších na více než 600 místech ve 127 zemích světa.

Nikdy jsem Ti nic neodmítla

Koncem roku 1989 se zdravotní stav Matky Terezy značně zhoršil. V prosinci jí voperovali kardiostimulátor. V posledních letech před smrtí obdržela povolení mít ve svém pokoji Nejsvětější svátost. Chtěla být co nejbliž Ježíšovi ve chvílích velikého utrpení. Několik dní před smrtí řekla: „Ježíši, nikdy jsem Ti nic neodmítla.“ Navzdory tělesnému utrpení z ní vyzařovala láska a radost. Říkala sestrám: „Nermuťte se. Matka pro vás může udělat mnohem víc, když bude v nebi [...]. Prosím vás, abyste se čím dál víc podobaly Ježíšovi tichostí a pokorou, abyste se vzájemně milovaly, tak jako Ježíš miluje každou z vás – protože jen když se milujete navzájem, milujete Ježíše.“

Dne 5. září 1997, po 20. hodině, začala Matka Tereza pociťovat silnou bolest v zádech, objevily se také problémy s dechem. Pozvali kněze i lékaře. Misionářka lásky odešla do Otcova domu ve 21.30 hodin.

„Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, co nevešlo do srdce člověka, vše to Bůh připravil pro ty, kdo ho milují.“ (1 Kor 2,9) Příklad života Matky Terezy nám ukazuje, že proto, abychom dokázali pomáhat pro spásu lidí žijících bez Boha, v duchovní a materiální chudobě, je třeba na sebe vzít nějakou část jejich utrpení a být jedním z nich. Tehdy je budeme moci dovést k Bohu.

Sami si však musíme uvědomovat, že o vztazích s Bohem rozhoduje naše vůle a ne city. Když se dostavuje nechuť k modlitbě, je třeba tu nechuť a všechno trápení Ježíšovi obětovat a prostě se modlit. Svátá Matka Tereza nás všechny vybízí: „Miluj modlitbu – probuď v sobě potřebu časté modlitby v průběhu dne a na tu modlitbu se zmáhej. Chceš-li se modlit lépe, musíš se modlit často. Modlitba bude rozšiřovat tvé srdce, až se stane schopné pojmout do sebe ten Boží dar, jímž je sám Bůh.“

Z Mihujcie się! 4/2016 přeložila -vv-

Strahovský klášter má nového opata

Královská kanonie premonstrátů na Strahově slavila 15. srpna opatskou benedikci. Z rukou kardinála Dominika Duky ji přijal P. Daniel Peter Janáček, který se stal novým strahovským opatem a nahradil tak po 31 letech P. Michaela Josefa Pojezdného, který v červenci dovršil věk 75 let. Při obřadu benedikce přijal P. Daniel Peter Janáček insignie svého úřadu: mitru, prsten, který je znamením věrnosti, a pastýřskou berlu.

P. ThLic. PhDr. Daniel Peter Janáček, Ph.D., O.Praem.

Na závěr slavnosti vyjádřil nový opat své poděkování a uvedl, že chce pokračovat v díle svého předchůdce P. Michaela Josefa Pojezdného. Za své opatské heslo si vybral citát ze Starého zákona z knihy Nehemjáše: „*Gaudium Domini fortitudo nostra*“, tj. „*Radost z Hospodina bude vaší záštitou*“ (Neh 8,10). Sám k tomu uvedl: „*Jsem rád, že jsem našel v Bibli také toto spojení. Poté, co Ezdráš, Nehemiáš a kněží chválili Boha, řekli lidu: »Netruchlete a neplačte... jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké víno...«*“

Kardinál Dominik Duka ve své homilii připomněl význam Strahovského kláštera také v souvislosti s repatriací kardinála Josefa Berana, jehož cesta do katedrály vedla přes Strahov, kde se konala modlitební vigilie, neboť zde na Strahově zaznělo jeho významné kázání o poslání církve, pravdivé a přítomné ne nenávislné.

Dále připomněl, že se jedná vlastně o první opatskou benedikci v době svobody, po pádu komunismu, neboť P. Michael Josef Pojezdný byl benedikován ještě tajně v době nesvobody církve.

Dále uvedl, že „*posláním strahovského opata není jenom bohoslužba v krásném chrámě, určitá reprezentace a zpřítomnění církve, ale je to těžký úkol, protože vstupujeme do života druhé etapy a jsme svědky toho, že mnohé se v celé společnosti, nejenom v naší zemi, zachvívá v základech... A je potřeba si uvědomit, že poslání opatů – abbas, tj. otec, je i v současné církvi důležité.*“

Poté kardinál Duka obrátil pozornost k mariánské účtě a vyzdvihl roli ženy v církvi. Uvedl, že „*neexistuje křesťanství bez mariánského kultu*“, neboť je to Boží lid, který tvoří chrám, kde roste mariánská úcta; od Efezského koncilu, kde byla Panna Maria povolána *Theotokos* – Bohorodičkou, prostupuje Panna Maria celými našimi dějinami. „*Bůh je láska. Všichni jsme se učili lásce a nebyli jsme z ní ani zkoušeni. Devět měsíců jsme byli pod srdcem matky. A to je důvod, proč první vystoupí u Panny Marie její mateřství.*“ Když jsme byli malí, utíkali jsme se pod mámiňu sukně, a tak i Panna Marie se stává našim útočištěm a tato slavnost není nějakým folklorem, ale skutečnou součástí naší křesťanské věrouky, křesťanské antropologie, která takto chápe člověka a takto chápe roli muže, ženy.

P. ThLic. PhDr. Daniel Peter Janáček, Ph.D., O.Praem., je původem ze Slovenska, kde se už jako malý chlapec seznámil s premonstrátským řádem, ale celý jeho kněžský život je spojen s pražskou arcidiecézí. V letech 1996–1998 působil v Římskokatolické farnosti u kostela sv. Norberta v Praze 6 Střešovicích a před svým zvolením do funkce opata působil jako administrátor ve farnostech Praha 17 Řepy a Úhonice. Strahovským opatem byl zvolen na konci letošního června za předsednictví generálního opata premonstrátského řádu Thomase Antona Handgrättingera, O. Praem., a stal se tak 71. strahovským opatem.

*Radka Blajdová, www.cirkev.cz,
15. 8. 2018 (Redakčně kráceno)*

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (23)

4. Tajemství (Dokončení)

15. srpna 1958 ⁽¹⁾

Jsou potřebné mnohé apoštolské duše, zapálené pro pravdu a lásku, plné víry, živé a účinné, milující pravou lásku, a ty mají dát poznat časy. Bude nejvyšší silné zemětřesení, které otřese celou zeměkoulí. Dávám vám mateřské upozornění: nepotulujte se a ani nejděte spát, jste-li v těžkém hříchu, ale vyzpovídejte se, činite pokání za to, čeho jste se dopustili, a už se toho nedopouštějte. Nehřešte, moji synáčkové, nehřešte! Neboť v jedné chvíli budete povoláni k soudu a Boží soud je neomylný.

Ano, moji synové, slunce se zatemní, hvězdy budou padat z nebe, ale nechápejte to jen z materiální stránky věci: je zde také duchovní výklad, a tak ti, kdo spadnou z nebe, budou slunce pyšných a hvězdy těch, kteří se vypínají, jako již padl satan.

Modlete se, hodně se modlete a činite pokání skrze každý prostředek a způsob, aniž byste však šli za hranice dovolené rozumnou vůlí; činite pokání při každé příležitosti, která se vám nabídne: je to prosba mého Syna; prosba Ježíše, mého Syna, je snadná, protože je to prosba lásky. Pokání, o které vás žádá, je milovat bližního a dávat mu dobrý příklad života. S mým Synem, v Bohu Otcí, nemějte v nenávisti nikoho, vždy odpouštějte a nemstěte se. Ježíš je soudce.

Říkejte tuto střelnou modlitbu:

„Ježíši, Synu Panny Marie, měj soucit a smiluj se nad námi, spas mnoho duší!“

Mimo církev pravdy a svatosti, katolickou, apoštolskou a římskou, není pravý pokoj, není pravá láska a není pravá spása. ⁽²⁾

Kněz je vaší pravou spásou, je vaším pravým posvěcením, ale jen jedním způsobem, a to je tento: poslouchat ho a uvádět ve skutek učení pravdy, které vychází z jeho úst, očistěných posvěcením obdržným pro rozdělování duchovních dober. I když je v bidě tohoto světa, bude čistý od zla, protože v plánech vykoupení je to samotný Ježíš: bude to on, kdo k vám

mluví, můj Syn v knězi a kněz v mém Synu působícím v lásce pravdy. ⁽³⁾

Mimo dům Otce, kde je Svatost Otce, papež, cesta, pravda a život, je tma a zmatek. Napiš na každé místo, kde to uznáš za vhodné, tato slova, ale nejprve si je zapiš do svého srdce:

„S Ježíšem, Synem Panny Marie, křížuji své tělo pro život věčný!“

Zpívej v radosti, čti pravdu a v bolesti se modli žalmy; modli se v radosti a smutku, modli se stále, modlitba je kyslíkem ducha; buď láskyplný se všemi a starostlivý, uváděj ve skutek skutky milosrdenství: nazývají se „milosrdenství“, protože jsou ctností, jež se uskutečňuje ve skutcích a vlastní vůli podrobuje vůli Otcově!

Milovat všechny neznamená mít morbidní či sentimentální postoj, falešně satanský. Milovat všechny chce říci, že zůstáváme v pokoji se všemi a děláme pro druhé to, co bys chtěl, aby všichni, včetně nepřátel, dělali tobě.

Budeš muset trpět mnohá utrpení pro vinu nerozumných; zůstaň pevný ve víře, protože satan usiluje o to, abys právě v ní padl. Miluj a odpouštěj, odpouštěj a miluj, je to Matka, která to od tebe žádá; jsem panenská Matka, Matka Ježíšova pro vás a vaše Matka v lásce.

Všichni vpřed k osvobození, vítězství je a bude vaše, pokud budete žít podle vnuknutí Ducha Svatého! Bůh Otec na svém trůnu lásky vás všechny volá na cestu pravdy a spásy. Jděte, nezastavujte se, je to cesta lásky!

Jedinou rozhodující spásou je kráčet ve Slově Božím, vrátit se k čistému prameni evangelia a naslouchat Slovu spásy, které z Apoštolského stolce, církve,

vyzařuje do celého světa, a ne falešnosti světa. Nesvlékejte se z kněžského oděvu, poslouchajte všechny: oděv je voláním, je nebeským znamením. ⁽⁴⁾

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Poté, co jsme otiskli poselství, které Panna Maria sdělila Brunovi Cornacchiolovi při svém prvním zjevení v Tre Fontane 12. dubna 1947, a poselství, která mu předala 21. února 1948 a 15. srpna 1949, publikujeme dnes další poselství nejsvětější Panny z 15. srpna 1958. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Panna Maria zde připomíná článek neboli dogma víry, že mimo katolickou církev, jedinou pravou Kristovu církev, není spásy. To podle učení církve nevylučuje, že mimo její viditelné hranice jsou prvky pravdy a posvěcení (zvláště svátosti), které mohou být spásonosné. Tyto prvky jsou však svou povahou prvky katolické církve (*elementa Ecclesiae*) a volají po svém pravém domově uvnitř církve (srov. především dekret II. vatikánského koncilu o ekumenismu *Unitatis redintegratio*). [pozn. překl.]
- ⁽³⁾ Panna Maria zde podtrhává svátostné ztotožnění Krista s jeho knězem, tedy ztotožnění na základě svátosti kněžství: kněz je tak podle známého úsloví „druhý Kristus“ (*alter Christus*), či dokonce „samotný Kristus“ (*ipse Christus*). To nevylučuje, že kněz je podroben slabosti a hříchu: i Matka Boží tu mluví o tom, že „je v bidě tohoto světa“. [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Panna Maria zde naléhá na kněze, aby chodili na veřejnosti v kněžském oblečení. [pozn. překl.]

Srdečně Vás zveme na **MORAVSKOU POUŤ „automobilovou“ k Panně Marii Jenikovské, Matce Důvěry, v sobotu 29. září 2018 v Jenikově.**

Program: 11.00 úvodní modlitba v Lahošti • procesí do Jeníkova (cca 2 km) • 12.00 poutní mše svatá v chrámu sv. Petra a Pavla v Jenikově • po mši svaté setkání s místními farníky a malé občerstvení • možnost účasti na odpoledním požehnání.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku Mgr. Michala Semína s názvem STAVOVSKÝ STÁT VČERA A DNES**, která se bude konat **v úterý 2. října 2018 v 18 hodin** v sále 319, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Sdílejte evangelium rodiny jako radost určenou světu!

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

příslib nových Letnic, domácích Letnic, nového vylití Ducha, Parakléta, kterého nám Ježíš posílá jako našeho Advokáta, našeho Těšitele a Toho, který nám opravdu dodává odvalu.

Kolik má jen svět zapotřebí tohoto povzbuzení, jež je Božím darem i příslibem! Kéž je jedním z plodů této oslavy rodinného života, abyste se po návratu do svých domovů stali pramenem povzbuzení pro druhé a sdíleli s nimi Ježíšova „slova věčného života“. Vaše rodiny jsou totiž privilegovaným místem naplňování a současně významným prostředkem šíření oněch slov jakožto „dobrých zpráv“ pro každého, zejména pro ty, kteří si přejí opustit poušť a „dům otroctví“ (srov. Joz 24,17) a ubírat se do zaslíbené země naděje a svobody.

V druhém dnešním čtení nám svatý Pavel říká, že manželství je účastí na trvalé věrnosti Krista nevěstě církvi (srov. Ef 5,32). Tato nauka, byť velkolepá, však někomu může připadat jako „tvrdá řeč“. Žít totiž v lásce, jako Kristus miloval nás (srov. Ef 5,2), znamená umírat sobě a obrozovat se ke stále větší a trvalejší lásce. Oné lásce, která jediná může spasit svět z otroctví hříchu, sobectví, lakomství a lhostejnosti vůči potřebám těch méně obdařených. Toto je láska, kterou jsme poznali v Ježíši Kristu a která se vtělila do našeho světa skrze rodinu. A skrze svědectví křesťanských rodin v každé generaci má moc zbořit každou přehradu rozdělení, smířit svět s Bohem a učinit z nás to, čím máme odjakživa být: jedinou lidskou rodinou, která žije společně ve spravedlnosti, svatosti a pokoji.

Úkol dosvědčovat tuto dobrou zprávu není snadný. Nicméně výzvy, před nimiž stojí dnešní křesťané, nejsou méně obtížné než ty, kterým museli čelit první irští misionáři. Myslím na svatého Kolumbána, který s hrstkou svých druhů přinesl světlo evangelia do evropských zemí v temných dobách kulturního úpadku. Jejich mimořádný misijní zdar se nezakládal na taktických metodách a strategických plánech, nýbrž na skromné a osvobozující poddajnosti vnuknutím Ducha Sva-

tého. Jejich každodenně dosvědčovaná věrnost Kristu uchvátila srdce, vroucně toužící po slovu milosti, a přispěla k vytvoření evropské kultury. A toto svědec-

Papež František při mši svaté na Světovém setkání rodin 26. srpna 2018 v irském Dublinu

tví zůstává stálým zdrojem duchovní a misionářské obnovy svatého věřícího Božího lidu.

Vždycky přirozeně budou lidé, kteří odporují dobré zvěsti a reptají proti jejím „tvrkým slovům“. Jako svatý Kolumbán a jeho druhové, kteří se při následování Ježíše potýkali s ledovci a rozbouřeným mořem, nenechme se nikdy ovlivnit nebo odradit mrazivou lhostejností či prudkým vichrem nevraživosti.

Nicméně, jsme-li k sobě poctiví, pokorně uznáme, že i nám může Ježíšova nauka připadat tvrdá. Vždycky je těžké odpustit těm, kteří nás zraňují! Je vždycky výzvou, máme-li přijmout migranta a cizince! Je bolestné snášet zklamání, odmítnutí či zradu! Jak nepohodlné je chránit práva těch nejslabších, ještě nenarozených či starých, když se nám zdá, že narušují náš pocit svobody.

Nicméně, právě za těchto okolností se nás Pán táže: „I vy chcete odejít?“ I vy chcete odejít? Mocí Ducha, který nás povzbuzuje, a s Pánem, který je neustále po našem boku, můžeme odpovědět: „My jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“ (Jan 6,69) A spolu s lidem Izraele můžeme zopakovat: „I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh.“ (Joz 24,18)

Svatostmi křtu a biřmování je každý křesťan poslán, aby byl misionářem, „učedníkem-misionářem“ (srov. *Evangelii gaudium*, 24). Církev je jako celek povolána „vycházet“, aby nesla slova života věčného na periferie světa. Kéž tato naše dnešní bohoslužba utvrdí každého z vás, rodiče a prarodiče, děti a mládež, muže a ženy, řeholníky a řeholnice, kontemplativní i misionáře, jáhny, kněze i biskupy, aby sdíleli radost z evangelia. Sdílejte evangelium rodiny jako radost určenou světu!

Přípravme se každý k vykročení na svoji cestu a obnovme svoji věrnost Pánu a povolání, které každý z nás obdržel. Přisvojme si modlitbu svatého Patrika a s radostí opakujme (*papež pronáší v gaelštině*): „Kriste ve mně, Kriste za mnou, Kriste vedle mne, Kriste pode mnou, Kriste nade mnou.“ S radostí a silou, jež uděluje Duch Svátý, povězme mu s důvěrou: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života.“ (Jan 6,68)

Poděkování papeže na konci mše svaté

Závěrem této eucharistické bohoslužby a tohoto nádherného Světového setkání rodin, Božího daru nám a celé církvi, bych rád srdečně poděkoval všem těm, kdo se různými způsoby podíleli na jeho realizaci. Děkuji arcibiskupovi Martinovi a dublinské arcidiecézi za přípravné práce a organizaci. Zvláštní poděkování patří vládní podpoře a asistenci, občanským představitelům a mnoha dobrovolníkům z Irska a dalších zemí, kteří velkodušně věnovali svůj čas a námahy. Zvláště srdečně bych chtěl poděkovat všem, kteří se za toto setkání modlili: starým, řeholníkům a řeholnicím, nemocným, vězňům... Jsem si jist, že toto setkání vděčí za svůj zdar jejich prostým a vytrvalým modlitbám. Děkuji všem! Ať vám to Pán Bůh vynahradí!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Don Di Noto píše papeži: Křik przněných novorozeňat nás nutí jednat

Zakladatel občanského sdružení *Meter*, nejstarší instituce, která usiluje o ochranu dětí před sexuálními delikventy a před výrobou pedopornografie, napsal otevřený list papeži Františkovi.

V souvislosti se zprávou pensylvánské prokuratury a následným tiskovým prohlášením Svatého stolce (viz *Světlo* č. 35/2018) „je správné zakoušet zahanbení a bolest nad zločiny spáchanými některými tamními kněžími,“ píše don Fortunato di Noto a poukazuje na odporný a těžko uvěřitelný fenomén sexuálních zločinů páchaných a publikovaných na internetu. „Nejde o zločiny kněží,“ upřesňuje, „nýbrž o hrůzné zločiny, kterých se dopouštějí dospělí na novorozencích.“ Sdružení *Meter* podalo v těchto dnech příslušným úřadům činným v trestním řízení další oznáme-

ní na provozovatele serverů s pedopornografií na Novém Zélandě, v Austrálii a v Německu.

„V médiích se nad tím nikdo nepohoršuje,“ dodává udiveně don Fortunato. „Jen obvyklé a nevysvětlitelné mlčení. Jde však o hrůzy, které by měly uvést do pohybu individuální i kolektivní svědomí. Nestačí však jen odstranit dotyčné internetové stránky, což se dříve či později podaří. Máme oprávněné otáz-

ky: O jaké děti jde? Kdo je tak brutálně zneužil? Kdo vyrábí a šíří jejich fotky a videa, nabízená perverzovnímu světu? Očekávali bychom jasné slovo. Dnes už jde o tisíce nemluvnat, na kterých byly spáchány a zdokumentovány nevypověditelné hrůzy. Nemůžeme znovu a znovu apelovat na vyšetření těchto zločinů, pokud nedojde k mezinárodní spolupráci a nebudou hnáni k odpovědnosti provozovatelé internetových serverů. Jinak bude tato bitva frustrující a vyhraná jen napůl. Musíme nadále pokračovat v tomto boji proti peklu, o kterém je řeč. Avšak společně,“ píše italský kněz don Fortunato di Noto papeži Františkovi, který jej v minulosti už několikrát veřejně podpořil.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 18. 8. 2018

Provincie kapucínů v ČR srdečně zve kněze, aby spolu se svými farníky přišli oslavit **VÝROČÍ 50 LET OD SMRTI A 100 LET OD OBDRŽENÍ STIGMAT SV. OTCE PIA Z PIETRELICINY**, které se uskuteční v kapucínském kostele sv. Josefa na náměstí Republiky, Praha 1, ve dnech **21.–22. září a 18. – 19. října 2018.**

PROGRAM:

Pátek 21. září – 18.00 mše svatá, adorace před Nejsvětější svátostí, uctění ostatků sv. Otce Pia, noční bdění před Nejsvětější svátostí a relikvií sv. Otce Pia.

Sobota 22. září – 11.00 mše svatá, hlavní celebrant br. Dismas Tomašík OFMCap., provinciál kapucínů. *Na oslavu výročí se budeme připravovat od 13. září 2018 modlitbou nověny k sv. Otcí Piovi.*

Čtvrtek 18. a pátek 19. října – 15.00 korunka k Božímu milosrdenství, adorace před Nejsvětější svátostí • 16.00 první přednáška, možnost uctění ostatků sv. Otce Pia • 17.30 růženec • 18.00 mše svatá a nešpory • 19.00 pohoštění v klášteře • 20.00 druhá přednáška, adorace před Nejsvětější svátostí, uctění ostatků sv. Otce Pia, noční bdění. *Možnost svátostí smíření od 13.30 do 17.45 hodin. V mezicase prostor pro osobní modlitbu.*

Informace také na www.kapucini.cz.

Poselství Královny míru:

„Drahé děti! Toto je milostiplný čas. Dítka, více se modlete, méně povídejte a přenechejte Bohu, aby vás vedl cestou obrácení. Já jsem s vámi a miluji vás svojí mateřskou láskou. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medžugorje 25. srpna 2018

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mk 8,27-35

Ježíš vyšel se svými učedníky do vesnic u Césareje Filipovy. Cestou se ptal svých učedníků: „Za koho mě lidé pokládají?“

Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za jednoho z proroků.“

Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“

Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“

Tu je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neříkali. Potom je začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude za-

bit, ale po třech dnech že vstane z mrtvých. A mluvil o tom otevřeně.

Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat. On se však obrátil, pohleděl na učedníky a pokáral Petra:

„Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“

Ježíš si zavolal lidi i své učedníky a řekl jim:

„Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho.“

Manželství a jeho nerozlučitelnost (1)

Co k tomu říká Bible a církve?

To, o čem budeme v následujícím mluvit, je velmi živé téma, které v Německu nabylo zvláštní aktuálnosti zavedením takzvaného manželství osob stejného pohlaví. Ale nejde mi o politické výměny názorů v pohledu na uvedenou problematiku, nýbrž o hlubší otázku: Jaký je úmysl Boží s manželstvím jako sjednocením muže a ženy – a co chce způsobit skrze manželství ve světě a v lidstvu?

Základ a vývoj ve Starém zákoně

Sedm míst ve Starém zákoně podává alespoň předběžnou odpověď na tuto otázku.

Nejprve je to první zpráva o stvoření, v 1. kapitole knihy Genesis, verše 27–28, kde se píše: „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k Božímu obrazu jej stvořil, stvořil jej jako muže a ženu. Bůh jim požehnal a řekl jim: »Buďte plodní, rozmnožujte se, naplňte zemi a podroďte si ji; vládněte mořským rybám, nebeským ptákům a všem živým tvorům, kteří se pohybují po zemi.«“

Na to navazuje druhá zpráva o stvoření, Genesis 2,21–24, která podává důležité hledisko: „Tu Bůh Hospodin seslal na člověka mrákotu a on usnul. Vzal jedno z jeho žeber a jeho místo vyplnil masem. Pak z žebra, jež vzal z člověka, vytvořil Bůh Hospodin ženu a přivedl ji člověku. [...] Proto muž opouští svého otce a svou matku a přiklání se ke své ženě a stávají se jediným tělem.“

Z porovnání obou těchto zpráv vysvítá, že první je zaměřena více na plodnost manželství při plození a výchově potomstva, zatímco druhá zdůrazňuje více spojení obou partnerů navzájem. Jako obraz pro to používá autor poprvé významem obtížně vysvětlení, že se muž a žena stávají odevzdáním v pohlavním spojení jediným tělem.

V národě izraelském, v němž vznikla Genesis, stejně jako všechny starozákonné texty, nebylo toto místo, alespoň zpočátku, chápáno v uvedeném smyslu. Vždyť starozákonné právo dovolovalo rozloučení manželství, ale jako výsadní právo muže.

Rozhodující výpověď k tomu se nachází v knize Deuteronomium, kapitola 24, verše 1–4. V řízení tam popsaném se žena nejprve vůbec nejeví jako adresátka textu. Spíše jde výhradně o to, co

Prorok Jeremiáš (3,6–13) srovnává smlouvu Boží s Izraelem a Judejci s manželstvím. Izrael a Juda porušili svoji věrnost a upadli do bludu. Lítost a obrácení jsou předpokladem pro důkaz milosti Boží. „Za dnu krále Josiáše mi Hospodin řekl: Viděl jsi, co udělala ta izraelská buřička? Chodila na každou vyvýšenou horu, pod každý zelený strom a tam se oddávala smilstvu. [...] Jdi tedy a provolávej k Severu tato slova, řekneš: Vrať se, izraelská buřičko, je výrok Hospodinův. Už se na vás nebudu tvářit přísně, neboť jsem milosrdný, je výrok Hospodinův, nehněvám se navždy.“ (Jer 3,6.12)

má dělat muž, který svoji ženu propouští z manželství a posílá pryč ze svého domu, když tato bývalá žena se vdá za jiného muže a později je také tímto poslána pryč, že by měla dát najevo vůlí vrátit se k němu, svému prvnímu muži. A tento text naznačuje, že její první muž se s ní nesmí znovu oženit, protože svým pohlavním stykem s druhým mužem se pro svého prvního muže stala nedotknutelnou.

Ale bylo by nespravedlivé, zde přerušit listování spisy Starého zákona, abychom tím získali dojem, že dosud řečené je všechno, co Písmo svaté vypovídá o muži a ženě, lásce, sexualitě a manželství. Protože kromě dějepisných knih a knih zákonů obsahuje Starý zákon, počínaje 8. stol. př. Kr., také prorocké knihy, v nichž se dá zjistit zřejmý duchovní pokrok s ohledem na očekávaného Mesiáše. Tento pokrok se týká kromě jiného také smýšlení a citění týkajícího se sexuality, lásky a manželství.

Především se vyskytne ve jmenovaném 8. století u proroka Ozeáše zobrazení národa izraelského jako nevěsty Boha: Nevěrná nevěsta, protože jeho, svého muže, podvedla tím, že běhala za cizími, pohanskými bohy a uctívala je (Oz 2,4–17). Dále se bude stejná tematika rozvíjet o jedno až dvě století později v prorockých řečech Jeremiášových (3,1–13) a Ezechielových (16,1–63). Svého nejsilnějšího vyjádření dosáhne tato prorocká tradice ještě o jedno nebo dvě století později v tzv. Velepísni. Tady přichází ke slovu muž a žena, kteří jsou si navzájem úplně věrní a jsou bez sebe láskou. Tato velepiseň začíná větou, v níž nevěsta ženichovi říká: „Pokryji tě polibky svých úst. Sladší než víno je tvoje láska.“ O panování muže nad ženou není v této knize ani zmínky.

Přejdeme nyní k tématu manželství a rozvodu v Novém zákoně.

Ježíšovo přikázání nerozlučitelnosti

Výchozím bodem všech smysluplných úvah o tématu manželství a rozvodu mohou být jenom slova Ježíšova, jimiž se ve Starém zákoně existující možnost rozvodu a nového manželství prohlašuje za ne-

platnou. Je tomu tak vzhledem k počínající době Nového zákona, který začal jeho smrtí a zmrtvýchvstáním. Toto slovo se dosvědčuje v Novém zákoně na pěti místech: Matouš 5,31n; 19,3-12; Marek 10,2-12; Lukáš 16,18; Pavlův 1. list Korinťanům 7,10-16.

První z obou míst u Matouše 5,31 má následující znění: „Také bylo řečeno: Kdokoli zapudí svou ženu, ať jí dá rozlukový list. Já vám však říkám: Každý muž, jenž zapudí svou ženu mimo případ smilstva, ji vystavuje cizoložství.“ Toto místo patří k odstavci tzv. Horského kázání, v němž Ježíš uvádí po sobě více požadavků starozákonních zákonů a hned potom vysvětluje, že tato ustanovení od nynějška, v této době, která nastala s jeho příchodem, už neplatí způsobem, kterým se podávají, ale jsou nahrazena značně náročnějšími požadavky. K tomu se dále ještě vrátíme.

To druhé z obou uvedených míst od Matouše na téma manželské rozluky (19,3-12) není část řeči Ježíšovy, nýbrž jeden z jeho sporných rozhovorů se zákoníky. Doslova se tam píše: „Přistoupili k němu farizeové a řekli mu, aby ho zkoušeli: »Je dovoleno z jakéhokoli důvodu propustit manželku?« On odpověděl: »Což jste nečetli, že Stvořitel už od počátku je učinil jako muže a ženu a že řekl: Proto tedy muž opustí otce a matku, přilne ke své ženě a ti dva budou jediným tělem? Takto už to nejsou dva, ale jediné tělo. Nuže, co Bůh spojil, člověk nerozlučuje.« – »Proč tedy Mojžíš,« říkají

Ezechiel 16,1-63

Řeč v podobenstvích proti Jeruzalému, nevěrné nevěstě, která „smilnila“ s cizými bohy. „Já však si na svou smlouvu s tebou z doby tvého mládí vzpomenu (...) Ty poznáš, že jsem Hospodin, aby ses rozpomenula a aby tě zachvátila hanba a abys byla zmatená tak, že umlkneš, až ti odpustím vše, co jsi udělala, je výrok Hospodinův.“ (Ez 16,60.62-63)

mu, »předepsal dát rozlukový list a propustit?« – »To pro tvrdost vašeho srdce,« říká jim, »vám Mojžíš dovolil propouštět vaše ženy; ale od počátku to tak nebylo. A já vám říkám: kdokoli propouští svou ženu – a ne pro smilstvo – a bere si jinou, dopouští se cizoložství.« Učedníci mu říkali: »Stojí-li to tak s mužem vůči ženě, není prospěšné se ženit.« On jim řekl: »Těto mluvč nerozumějí všichni, ale ti, kterým je to dáno...“

Ze všech dosud uvedených míst jsou tato dvě místa z Matouše jediná, v nichž je uvedeno omezení: „...ne pro smilstvo“. K otázce, co toto omezení má znamenat, se vrátíme poté, co budou probrána tři zbývající místa na téma nerozlučitelnosti manželství.

Také evangelista Marek pojednává toto téma v souvislosti s otázkou, kterou položili farizeové Ježíšovi. Podává následující rozhovor v poněkud zkrácené formě – a nenachází se v tom slovo Matoušovo,

uvádějící omezení „ne pro smilstvo“. Místo toho připouje ke zprávě o tomto sporu důležitý dodatek tohoto obsahu: „Po návratu domů [a tedy zřejmě po oddělení se od farizejských kritiků] se ho učedníci znovu na tu věc vyptávali. A on jim říká: »Kdokoli propustí svou ženu a bere si jinou, dopouští se vůči ní cizoložství.«“ Potom následuje jedna věta, která se nevyskytuje ani u Matouše ani u Lukáše a která se vztahuje na zde prodebatované téma rovnoprávnosti ženy s mužem. Říká se tu docela prostě: „Propustí-li žena svého manžela a vezme si jiného, dopouští se cizoložství.“ Jistě si nemůže žena s tímto Ježíšem přiznaným právem nic moc počít. Protože může sice svého muže z manželství propustit, to znamená se od něho oddělit, ale když se pak vdá za jiného, dopouští se podle slova Ježíšova cizoložství. Z toho je zřejmé, že Ježíš uvedenými slovy prohlašuje nové manželství ženy následující po rozdělení stejně jako nové manželství muže za neplatné. Můžeme si sotva představit silnější vyjádření, jak by mohl pokus o manželství prohlásit za neplatný.

Přesto bychom se mohli podle mého mínění v pohledu na dnešní životní pocit, alespoň v našem kulturním prostředí, ze srdce těšit z uvažované rovnoprávnosti obou pohlaví. A to o to více, když Marek je sice sám mezi evangelisty s uvedeným Ježíšovým slovem, Pavel ale s ním naproti tomu plně souhlasí. Vždyť píše ve svém prvním listu ke Korinťanům: „Pokud jde o ty, kdo žijí v manželství, předepisují toto, ne já, nýbrž Pán: ať se manželka neodlučuje od svého manžela – v případě, že by se od něho odloučila, ať se znovu nevdává nebo ať se smíří se svým manželem – a ať už manžel svou manželku nezapuzuje.“ (1 Kor 7,10-11)

O celkovém postoji Ježíšově vůči ženám, od jeho zmíněného slova ohledně jejich možné iniciativy ve věcech rozdělení manželství, jakož i od toho, co Pavel v souvislosti s tímto slovem uvádí (1 Kor 7,1-15) je to opravdu nejsilnější impuls v průběhu dějin lidstva, vycházející k osvobození ženy od svévolné vlády muže.

(Pokračování)

*Z Der Fels 2/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Fra Angelico namaloval okolo roku 1452 desku v kostele Santissima Annunziata ve Florencii. Témata jsou symbolická. Mystický kruh je zobrazením nebe podle knihy Ezechielovy. Vnější kruh zobrazuje proroky, vnitřní evangelisty a apoštoly.

Pondělí 17. 9. 2018

6:05 Klapka s ... (92. díl): Ing. Zuzanou Dobiášovou
7:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 9. 2018 **7:30** Výpravy do divočiny: Spolu s hady, ještěry a žábami **8:35** Exit 316 MISE: Jak dostat rodiče do polepšovny **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **9:35** Outdoor Films s Jiřím Horčíčkou a Radimem Zhořem (60. díl): Divočinou Aljašky **11:10** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vychutnej si víru: Polévky **13:25** Harfa Noemova: A. Dvořák – Te Deum **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: P. JUDr. ICLic. Pavel Forgač, Obl.OT **15:15** Ars Vaticana **15:25** Dana & Přátelé (7. díl): James Kilbane **16:00** V souvislostech **16:20** Žalman & spol. na Mohelnickém dostavníku 2013 **17:05** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie **18:10** Zrnko v perle Karibiku **18:25** Sedmihlásky (137. díl) **18:30** Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba **18:45** Putování Modrou planetou: Írán **19:35** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **20:00** Adopce nablízko [L] **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín (61. díl): O Jiřím Voskovcovi v Americe [P] **21:20** Velehradská zastavení: Díl 4. – Slavení východní liturgie **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Kulatý stůl: Jak na výchovu? **23:40** Terra Santa News: 12. 9. 2018 **0:05** Noční univerzita: Pavol Strežo – Život „na bojišti“ **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 18. 9. 2018

6:05 V souvislostech **6:25** Lednický park vypravuje **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Zrnko v perle Karibiku **9:40** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **9:50** Noční univerzita: Pavol Strežo – Život „na bojišti“ **10:55** Muzikanti, hrajte **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace **12:50** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **13:10** Mezi prázci: Září 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Jan Mařík **15:15** Kulatý stůl: Jak na výchovu? **16:50** Ostrov mnichů **18:05** Noeland (56. díl) **18:35** Od slunéčka do tmy: Vlk a liška **18:45** Sedmihlásky (137. díl) **18:50** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519) **19:20** Ars Vaticana **19:30** Zpravodajské Noeviny: 18. 9. 2018 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Světlo pro Evropu (7. díl): Spitzenkandidát **21:15** Řeckokatolický magazín (166. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2017, 1. díl **22:50** Terra Santa News: 12. 9. 2018 **23:10** Ztracená ovečka **23:40** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (140. díl): Leoš Janáček **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 19. 9. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny: 18. 9. 2018 **6:30** Stíny na kolébce – Afrika **7:25** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie **8:30** Harfa Noemova: A. Dvořák – Te Deum **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **11:00** Záblesky nad Andami **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vitajte, priatelia, na Myjave: MFF Myjava 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: kardinál Miloslav Vlk **15:15** Exit 316 MISE: Jak dostat rodiče do polepšovny **15:40** Zrnko v perle Karibiku **16:00** Zpravodajské Noeviny: 18. 9. 2018 **16:20** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **16:40** ARTBITR – Kulturní magazín (61. díl): O Jiřím Voskovcovi v Americe **17:00** Jak

TELEVIZE DOBŘÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

potkávat svět (62. díl): S Ladislavem Moravtzem **18:25** Sedmihlásky (137. díl) **18:30** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **18:45** Rok vína **19:10** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **19:30** Terra Santa News: 19. 9. 2018 [P] **20:00** Večer chval: Didaché [L] **21:20** Velehradská zastavení: Díl 7. – Cestami ekumenismu **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... [P] **22:55** Generální audience Svatého otce **23:20** Vychutnej si víru: Polévky **23:55** U VÁS aneb Festivalové kukátko (24. díl): Černou křídou do komína, aneb Ti tam dole **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 20. 9. 2018

6:05 Misie naživo (19. díl): Shalom for Uganda **7:05** Diakonie ve Valašském Meziříčí – Žijeme tu s vámi! **7:15** L. van Beethoven: 9. symfonie: Podzimní festival duchovní hudby 2016 **8:35** Terra Santa News: 19. 9. 2018 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (7. díl): Spitzenkandidát **9:35** Kulatý stůl: Jak na výchovu? **11:05** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **13:00** Naše peníze, jejich osud **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: MUDr. Zuzana Roithová, MBA **15:10** Řeckokatolický magazín (166. díl) **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny: 18. 9. 2018 **16:20** Generální audience Svatého otce **16:50** Ars Vaticana **17:00** Dana & Přátelé (8. díl): Susan Hookong Taylor a Anna Da Costa **17:30** Chlapi na hoře **18:00** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519) **18:30** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hashrman **18:45** Sedmihlásky (137. díl) **18:50** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **19:00** Večeře u Slováka: 25. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2018 [P] **20:00** Cvrlikání: Vzpomínka na Jiřího Moravského Brabce [L] **21:10** Zapomenuté Čako **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2018 **0:30** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 21. 9. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2018 **6:25** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **7:00** Chudoba – Sestra Rachel **7:20** Zrnko v perle Karibiku **7:40** Vychutnej si víru: Polévky **8:10** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Biblická studna **10:25** Adopce nablízko **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Opřu se o floralovou hůl **13:10** Žalman & spol. na Mohelnickém dostavníku 2013 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: P. Ing. Miloslav Fiala, O.Praem. (1. díl) **15:15** Putování Modrou planetou: Írán **16:05** Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2018 **16:25** Harfa Noemova: A. Dvořák – Te Deum **16:55** Buon giorno s Františkem **18:00** ARTBITR

– Kulturní magazín (61. díl): O Jiřím Voskovcovi v Americe **18:15** Česká věda **18:30** Od slunéčka do tmy: Tisůvek **18:40** Sedmihlásky (137. díl) **18:45** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **20:00** Kulatý stůl: Mnichovská dohoda [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Ostrov mnichů **23:20** Večeře u Slováka: 25. neděle v mezidobí **23:45** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **0:00** Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 22. 9. 2018

6:05 Klapka s ... (106. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým **7:25** Světlo pro Evropu (7. díl): Spitzenkandidát **7:50** Dana & Přátelé (8. díl): Susan Hookong Taylor a Anna Da Costa **8:25** Sedmihlásky (137. díl) **8:30** Noeland (56. díl) **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519) **9:35** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **9:55** Exit 316 MISE: Jak dostat rodiče do polepšovny **10:30** Uvítací ceremoniál na letišti ve Vilniusu (Litva): Papež František v Pobaltí [L] **11:05** Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2018 **11:30** Setkání s autoritami, občanskou společností a diplomaty na náměstí před prezidentským palácem: Papež František v Pobaltí [L] **14:10** Terra Santa News: 19. 9. 2018 **15:00** Večeře u Slováka: 25. neděle v mezidobí **15:30** Návštěva svatyně Panny Marie Matky milosrdenství: Papež František v Pobaltí [L] **16:00** Setkání s mladými na náměstí před katedrálou ve Vilniusu: Papež František v Pobaltí [L] **18:00** Vychutnej si víru: Mořské plody **18:30** Od slunéčka do tmy: Tisůvek **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** Hovory z Rekovic: Iva Bittová [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Ostrov kentaurů [P] **21:00** Harfa Noemova: Claudio Monteverdi [P] **21:25** Otec Pio, tvůrce milosrdenství **22:25** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **23:00** Žalman & spol. na Mohelnickém dostavníku 2013 **23:45** Řeckokatolický magazín (166. díl) **0:05** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 23. 9. 2018

6:05 Putování Modrou planetou: Írán **6:50** Outdoor Films s Rastislavem Hatiařem a Jurajem Prágerem (46. díl): Slepá důvěra **8:20** Ars Vaticana **8:30** Cvrlikání: Vzpomínka na Jiřího Moravského Brabce **9:40** Řeckokatolický magazín (166. díl) **10:00** Večeře u Slováka: 25. neděle v mezidobí **10:30** Mše svatá z kostela Navštívení Panny Marie: Lechovice [P] **11:40** ARTBITR – Kulturní magazín (61. díl): O Jiřím Voskovcovi v Americe **12:00** Angelus Domini [L] **12:05** V souvislostech **12:25** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:10** Hovory z Rekovic: Iva Bittová **13:35** Ostrov kentaurů **14:30** Setkání s kněžími, řeholníky, zasvěcenými osobami a seminaristy v katedrále v Kaunasu: Papež František v Pobaltí [L] **16:00** Návštěva a modlitba v Muzeu okupace a boje za svobodu: Papež František v Pobaltí [L] **17:05** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... **17:55** Sedmihlásky (138. díl) [P] **18:00** Noeland (57. díl) **18:30** Animované příběhy velikánů dějin: Galileo Galilei (1564–1642) **19:05** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **19:30** Exit 316 MISE: Kdopak to zvoní? [P] **20:00** Mše svatá a Anděl Páně v parku Santakos v Kaunasu (Litva): Papež František v Pobaltí [P] **21:55** V souvislostech **22:20** Adopce nablízko **23:25** Buon giorno s Františkem **0:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 17. 9. o 22:00 hod.:

Pod sudánskym slnkom (dokument)

V Južnom Sudáne poznajú Miroslava Spišiaka ako zanieteneho kňaza, ale aj ako pracovitého elektrikára. Keď ho zavolajú reholné sestričky či slovenskí dobrovoľníci, ochotne opravuje pokazené elektrické zariadenia, čerpadlá, slnečné kolektory... Život v jednej z najmladších krajín sveta je poznačený desaťročia trvajúcim konfliktom. Napriek aktuálnemu prímeriu nad krajinou visí hrozba ďalšieho krviprelievania.

Utorok 18. 9. o 13:25 hod.: Quo vadis

Rozhovory s biskupmi a známymi osobnosťami na novú, osobnejšiu nótu. Moderátor Radovan Pavlík v známych priestoroch.

Streda 19. 9. o 21:30 hod.: Jeden na jedného

Analýza aktuálnych udalostí v spoločenskom, politickom a cirkevnom živote. Moderátorka Ľuba Oravová a jej host.

Štvrtok 20. 9. o 21:50 hod.:

Reholná abeceda (Strážca času)

Františkánsky brat Rajmund, pôvodom Levičan, má netradič-

nú záľubu v opravovaní hodín. A to najmä na kostolných vežiach. Pod jeho rukami však ožívajú nielen spráchnivené hodiny, ale aj zblúdilé duše.

Piatok 21. 9. 20:30 hod.: Svätý Ľudovít Mária Grignon de Montfort / Hlas, ktorý vystúpil do neba (dokument)

Spoznajte s nami širiteľa mariánskej úcty, ktorý výrazne ovplyvnil vzťah sv. pápeža Jána Pavla II. k Panne Márii. Vydajte sa na neľahkú púť Francúzskom a prechádzajte ťažkými chvíľami plní nádeje a lásky, ako sv. otec z Montfortu.

Sobota 22. 9. o 20:30 hod.: Svätá Bernadeta z Lúrd (film)

Všeobecne známy príbeh chudobného a skromného 14ročného dievčaťa z Lúrd v netradičnom filmovom prevedení. Všetky postavy sú totiž stvárnené nevinnými katolíckymi deťmi, čím udalosti nadobúdajú úplne nový rozmer.

Nedeľa 23. 9. o 10:30 hod.: Svätá omša z Litvy

Priamy prenos svätej omše z apoštolskej cesty pápeža Františka do pobaltských krajín.

V pátek 28. září 2018 na slavnost sv. Václava se bude konat **ČESKO-SLOVENSKÁ NÁRODNÍ POUŤ NA TURZOVKU**.

Mše svätá bude v 11 hodin v bazilice ve slovenštině a v 12.30 hodin v kapličky Zjevení v češtině a slovenštině. Odchod v 9 hodin od kříže. Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

15. - 22. ZÁŘÍ 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 16. 9.		PO 17. 9.		ÚT 18. 9.		ST 19. 9.		ČT 20. 9.		PÁ 21. 9.		SO 22. 9.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1181	1311	1692	1907	1673	1892	1666	1883
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	786	884	786	884	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1182	1312	1693	1907	1673	1893	1666	1883
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1674	1893	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	813	914	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1186	1317	1693	1908	1674	1894	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	715	807	1519	1711	1170	1300	1186	1317	1694	1908	1522	1715	1669	1886
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1186	1317	1694	1908	1675	1894	1655	1886
Závěrečná modlitba	716	807	1520	1712	1171	1301	1521	1713	1522	1714	1522	1715	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	792	890	1233	1369
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1676	1895	1236	1372
Závěrečná modlitba	716	807	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1522	1715	1236	1372
Nešpory:														
	SO 15. 9.													
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1192	1323	1698	1913	1685	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1678	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1678	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1196	1327	1701	1916	1680	911
Ant. ke kant. P. M.	715	807	716	808	1520	1712	1180	1310	1196	1328	1701	1916	1523	808
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1196	1328	1702	1917	1681	911
Záv. modlitba	716	807	716	807	1520	1712	1181	1311	1521	1713	1522	1714	1522	809
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 16. 9. - 24. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 50,5-9a
Ž 116(114),1-2.3-4.5-6.8-9
Odp.: 9 (*Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: Jak 2,14-18
Ev.: Mk 8,27-35

Pondělí 17. 9. - nezávazná památka sv. Kornélie a Cypriána nebo sv. Roberta Bellarmina

1. čt.: 1 Kor 11,17-26.33
Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17
Odp.: srov. 1 Kor 11,26b
(*Zvěstujeme smrt Páně, dokud on nepřijde.*)
Ev.: Lk 7,1-10

Úterý 18. 9. - ferie

1. čt.: 1 Kor 12,12-14.27-31a
Ž 100(99),2.3.4.5
Odp.: 3c (*Jsme jeho lid a stádece jeho pastvy.*)
Ev.: Lk 7,11-17

Streda 19. 9. - nezávazná památka sv. Januária

1. čt.: 1 Kor 12,31-13.13
Ž 33(32),2-3.4-5.12+22
Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
Ev.: Lk 7,31-35

Čtvrtek 20. 9. - památka sv. Ondřeje Kim Tae-göna, Pavla Chöng Ha-sanga a druhů

(v litoměřické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: 1 Kor 15,1-11
Ž 118(117),1-2.16ab+17.28
Odp.: 1a (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý.*)
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Lk 7,36-50

Pátek 21. 9. - svátek sv. Matouše

1. čt.: Ef 4,1-7.11-13
Ž 19(18),2-3.4-5
Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
Ev.: Mt 9,9-13

Sobota 22. 9. - nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Kor 15,35-37.42-49
Ž 56(55),10.11-12.13-14
Odp.: srov. 14c (*Budu kráčet před Bohem ve světle živých.*)
Ev.: Lk 8,4-15

KANCIONÁLY

KANCIONÁL

Sestavili P. Ladislav Simajchl, P. Karel Cikrle se spolupracovníky a P. Oldřich Ulman
Odpovědný redaktor Martin Steiner

Společný zpěvník pro arcidiecézi olomouckou a diecézi ostravsko-opavskou. V tomto vydání Kancionálu jsou některé písně a zpěvy, které patří k tradici i nové tvorbě olomoucké arcidiecéze.

Katolický týdeník s.r.o. • V KT druhé upravené vydání, dotisk • Váz., 115x160 mm, 768 stran, 189 Kč

KANCIONÁL

Sestavili P. Ladislav Simajchl, P. Karel Cikrle se spolupracovníky

Společný zpěvník českých a moravských diecézí.

Katolický týdeník s.r.o. 30. vydání, v KT 2. vydání, dotisk Váz., 115x160 mm, 596 stran, 169 Kč

OBAL NA KANCIONÁL

Plastový obal na kancionál. Různé barvy podle momentální nabídky (modrá, červená, hnědá). Na přední straně je žlutý (zlatý) kříž.

39 Kč

SALVE REGINA • POUTNICKÝ KANCIONÁL

Vybral a sestavil PhDr. František Malý
Obrazová část – dřevoryty Michaela Floriana

Tento zpěvník vychází vstříc potřebám českých a moravských poutníků, kteří navštěvují posvátná poutní místa doma i v zahraničí. Navazuje na tradici českých a moravských poutnických písní (za poslední tři století) a znovu je oživuje. Vyšlo ve spolupráci s nakladatelstvím *Sypták*.

Hudební nakladatelství Salve Regina • Druhé vydání Váz., 115x156 mm, 510 stran, 295 Kč

ZÁLOŽKOVÉ KALENDÁŘE NA ROK 2019

Prodáváme tematické záložkové měsíční kalendáře za rok 2019 s citáty různých autorů k tématu kalendáře. Kalendář lze zavěsit na stěnu.

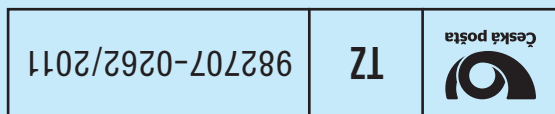
Pavel Nebojsa – Doron • Brož., 70x215 mm, karton, 65 Kč

Možnost výběru z těchto témat:

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolku. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Štefánková Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.